

مهدی رهبری این حرکت به سوی نور است .

لزوم وجود استاد در مسیر تزکیه و خودسازی

مسئله وقتی علوم ظاهری و تجربی، مانند طبابت جسم نیاز به استاد داشته باشد، طبابت روح که سخت تر و دقیق تر است حتماً به طبیب و استاد احتیاج دارد اما این، مسیری است که در پیمودن آن بزرگ ترین استاد انسان را راهنمایی می کند. استاد اولیه برای همه انسان ها و راهنمای آنان، خداوند است. در قرآن آمده است: "خداوند سرپرست ایمان آوردگان است و آنها را از تاریکی ها به سوی نور می کشاند." و یا می فرماید: "کسانی که در راه ما تلاش کنند قطعاً آنها را به راه های خود هدایت می کنیم." پس با استعانت و توکل بر او می توان در این راه گام نهاد و اگر در این مسیر، خداوند شخصی وارسته، صالح و متقی را در مسیر انسان قرار داد، از او استفاده می کند، اما اگر چنین نعمتی نبود، این راه تعطیل نمی شود، بلکه با عمل به آن چه می دانیم خداوند علم به مجهولات را به ما عنایت می کند.

در سؤالی از محضر آیت الله بهجت پرسیده شد آیا این مسیر نیاز به استاد دارد؟ در جواب فرمودند: "استاد تو علم تو است. به آن چه می دانی عمل کن، آن چه را نمی دانی کفایت می شود." پس استاد اولیه خداوند است و به همین جهت پیامبرانش را برای هدایت خلق فرستاده است و پس از آنها ائمه اطهار (ع) و بعد از آنها انسان های وارسته، متقی و راه پیموده، سمت استادی خواهند داشت. انسان در نبود استاد خاص می تواند با استعانت از خداوند متعال و روح پیامبر اعظم (ص) و ائمه اطهار (ع) راه را شروع نموده و اتساع دهد و علم خود را مانند مجلس بیاند که او راه نیکو ها راهنمایی کرده و از معاصی باز می دارد و همین ترک معصیت و انجام واجبات، موجب رشد در این مسیر خواهد شد.

بهترین راه قرار گرفتن در زمره یاران امام عصر (عج)؛ برای این کار باید دید که امام زمان (عج) که خود یکی از امامان و پیشوایان دینی ما است چه اعمالی انجام می دهد و زمانی که ظهور کند چه برنامه هایی را اجرا می کند. همان گونه که می دانیم در دین اسلام بهترین چیز برای رشد و تعالی و رسیدن به خدا، ایمان و عمل صالح است. لذا برای اینکه بتوانیم بار و بار امام زمان (عج) شویم همان اجرای دستورات دینی، یعنی انجام واجبات و ترک محرمات بهترین کار و افضل راه برای خود سازی و تهذیب نفس است.

مطابق فرمایش امام حسن مجتبی (ع) - منور کرمین - استاذان الترقی
"فهرست واسعه - آیت الله العظمی بهجت - حرک تنظیم و نشر اثر آیت الله العظمی بهجت (ره)
۱۳۹۱ سایت خبرگزاری مهر (گروه دین و اندیشه)
میل استاذان و دستجات: stajanan.ctr@bnu.ac.ir - شماره: ۰۲۱۷۳۳۳۳۳۳۳۳

مسئله همراه جوانیز

۴۴ عدد کازت هدیه اعتباری سیمد هزار ریالی

فقط کیفیت تکیه صحیح وصول مطروحه در متنی

و دقیقاً طبق دستورالعمل مطروحه به آئین ما پیامک کنید

جایگاه انجام مستحبات و واجبات و ترک محرمات در فرهنگ دینی کجاست؟

آیا زیارت امام حسین(ع) به تنهایی نجات بخش انسان است؟

توصیه آیت ... العظمی بهجت (ره) برای خودسازی چیست؟

و ...

مجلس شورای اسلامی ایران
معاونت دانشجویی و فرهنگی
شعبه خدمات دانشجویی و فرهنگی

کتاب ۲۲۵ و ۲۲۶
۱۳۳۳

نام مسیروند: **عبدالمجید**

کار پسین طبع که لایحه از مطبوعات
پایه روز انکسار با ایوان که پسین می کند
که مطبوعه خرابه ای طبع شده روزی
می کند روزی پسین طبع.

مثال: ۹۴۳۱۴ علی اربابی بيمارستان زعيم

بیانی در باب اهمیت زیارت امام حسین(ع) و حدود آن: در بیان روایات از زیارت مرقد امام حسین(ع) به مستحب شایسته واجب تعبیر شده است به این معنی که تعبیر به واجب در مستحبات الهی مشاهده است در روایات موجود است و این تعبیر به وجوب واجب بودن برای بیان شدت مطلوبیت و تأکید مطلوبیت است خصوصاً به اینسکه می دانیم اهل بیت طایفه السلام می خواستند یک کاری بکنند که مردم آن مستحبات را بجا بیاورند مثلاً در بیان اهمیت زیارت امام حسین(ع) از امام صادق(ع) روایت شده است که هر مسلمان سزاوار نیست که بیش از چهارسال به زیارت قبر آن حضرت نرود یعنی این عمل زیارت چهارسال به چهار سال آن حضرت مستحبی است شایسته به واجب و تا زمانی که عمل حرامی در کار نباشد یک عمل مستحبی است و آن قدر مطلوبیت دارد که واجب هم بر آن اطلاق شده است.

توضیحی ای از مرحوم آیت ا. العظمی میرزا جواد آقا ملکی تبریزی

سؤال اول کدام گزیده صحیح نیست؟

- ۱) زیارت امام حسین(ع) بر بیان روایات مستحبی است شایسته به واجب
- ۲) امام صادق(ع) امام حسین(ع) بیست و پنج مرتبه پیاده به حج رفت و دو یا سه مرتبه هم داری بود را در راه رضای خداوند تقسیم کردند.
- ۳) امام علی(ع) هرگاه که نماز مستحبات و واجبات زیان رساند آن را کم کند
- ۴) دویس مرتبه خودسزایی توبه و عزم است.

از مرحوم میرزا جواد آقا ملکی تبریزی نقل شده که فرمود: آیا هیچ شده است که خود را در صدق عبودیت و بندگی امتحان کنید تا بفایند آیا بنده خدایید یا نه؟ فکر کنید اگر زن و فرزند خود را به قصد زیارت کربلا مهربانی حرکت سفر نموده و باز حجت فراوان و هزینه زیاد تا لب مرز رسیده ولی در آنجا می‌بایست حرامی، مانند کشف حجاب یا نظر اجنبی به همسر و دختران همراه را مرتکب شوید تا مقدمه خروج از گمرک و گرفتن گمرکنامه و مجوز عبور از مرز باشد، در این صورت خود را چگونه می‌یابند؟

آیا با خود می‌گفتید: «این یک حرام عیب ندارد، ما که این همه زحمت کشیده و هزینه نموده‌ایم تا به اینجا رسیده‌ایم، بگذران این حرام انجام گیرد و عبور کنیم» یا با کمال شجاعت و مردانگی و شجاعت مثل گل بان همه راج و دوری راه و تحمل مخارج و هزینه

سفر، با عائله خود برمی‌گشتید؟ زیرا کسی که فرموده: زیارت مستحب است و همان کسی که من به قصد توبت و به انگیزه و سبب امر او تا به اینجا آمدم» متحمل این همه خسارت شده‌ام، ازنگار حرام را جایز نمی‌داند و به انگیزه اطاعت از نبی خداوند متعال باید دوباره بدون هیچ‌گونه نگرانی و تراحتی برگردم چرا که من بنده‌ام، من می‌خواستم زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام را برای رضای خدا انجام دهم، نه برای خواهش دل خود، اگر برای خداست، خداوند متعال می‌فرماید: کار حرام را انجام نده و با انجام گناه به زیارت مرو، لذا باید استیصال نمایم و برای او به زیارت نروم، بنابراین اگر این طور نکرد و برگشت، یقیناً باطنی الاپمان است؛ زیرا خداوند سبحان می‌فرماید: ایس به پروردگارت، سوگند ایمن نیاورند، مگر اینکه در اختلافی که میان آنها پیش آمده تو را حاکم کنند، سپس از آنچه فضیلت نمودی، در دل خود هیچ دلتنگی احساس نکنند و چنانکه باید خود را تسلیم خدا و حکم شما کنند» (سوره نساء - ۶۵) بنده با ایمان باید تسلیم فرمان و حکم الهی باشم، نه تابع خواسته‌های خود و مطیع نفس و شیطان.

نگفتند: ترس است که زیارت امام حسین(ع) این همه فضیلت دارد که به گوشه‌ای از آن اشاره شد و این را هم می‌دانیم که امام صادق(ع) فرمود: امام حسین(ع) بیست و پنج مرتبه پیاده به حج رفتند و دو یا سه مرتبه نیز همه دارایی خود را در راه رضای خداوند تقسیم کردند ولی فراموش نکنیم امام علی(ع) در حکمت ۲۷۹ نهج البلاغه می‌فرماید: هرگاه مستحبات به واجبات زیان رساند آنرا توبه می‌کنید.

ترک معمرات و انجام واجبات: اولین گام خودسازی اتوصیه آیت الله العظمی بروجردی(ره) برای خودسازی

در قرآن کریم از مسئله خودسازی با عنوان تزکیه و تزکی یاد شده است و معنای لغوی آن عبارت است از: پاک نمودن خود از ناپاکی ها، در آیات متعددی از قرآن مجید بر اهمیت این پاک سازی تأکید شده است؛ مثلاً در سوره شمس می خوانیم: «به تعلق کنایی که نفس خود را پاک کردند، به رنگاری رسیدند و کسانی که آن را آلوده و ضایع کردند، ضرر دیدند» همچنین در آیه ۱۹ سوره قاطر و آیات ۱۶ و ۱۵ سوره انعام، بر این مسئله تأکید شده است.

مراحل آغازین خودسازی و تزکیه نفس

نسبت به کسانی که وارد حریم امن اسلام و ایمان شده اند و مورد خطاب آیات قرآنی، می‌باشند به فکر خود باشیم" و یا ای ای که

می‌فرمایند: ای ایمان آورندگان ایمان خود را تجدید کنید" فرار گرفته اند، باید گفت اولین مرحله خودسازی، تنبیه و پنداری است، به این که با یاد گرفتن کرد و خود را از ناپاکی ها جدا کرد بعد از این تنبیه و یاد شدن، این سؤال پیش می‌آید که از کجا باید شروع کرد؟ می‌توان گفت کسی که اولین مرحله را گذرانده است؛ با فکر و عقل، به این نتیجه رسیده است که این عالم جای مافتن نیست و این همه امکانات و بعثت انبیا برای حیوانی زیستن نیست.

بعد از این مرحله (تفکر و تنبیه) توبت به مرحله "توبه" می‌رسد، یعنی جبران آن چه از دست رفته است، جبران حقوق دیگران که ضایع کرده ایم و جبران حقوق خداوند که بر گردن ما باقی مانده است، البته این توبه به همراه عزم است، توبه از آن چه کرده ایم و عزم به سوی آن چه می‌خواهیم پیش برویم، به همین جهت، عده‌ای از اهلطای اخلاق، منزل دوم توبه و عده‌ای عزم گفته اند. مرحله بعدی برای این امر، ترک معصیت و انجام واجبات است. آیت الله بهجت در جواب سؤالی که پرسیده شده، تقصیر به سیر و سلوک دارم، چه کنیم؟ می‌گوید: ترک معصیت برای تمام عمر کافی و وفاقی است، اگرچه هزارسال باشد پس در این مرحله باید واجبات الهی رابه اندازه ای که علم داریم، انجام داده و معمرات الهی را نیز به اندازه توانمان ترک کنیم، این مسئله تعامی می‌شود خداوند علم های جدیدی به ما عطا کند و به این وسیله در سیر

سؤال دوم: آیت ا. العظمی بروجردی(ره) در پاسخ به این سؤال که: تقصیر به سیر و سلوک دارم، چه توصیه ای به ایشان کرد؟

- ۱) ترک دنیا
- ۲) در تمام مستحبات سزاوشناس
- ۳) انجام واجبات و ترک معمرات به اندازه علم خود
- ۴) سزاوار عمل کردن روزی یکبار

و سلوک خود رشد پیدا کنیم، ما هر چه می‌دانیم عمل می‌کنیم و خداوند علم به ندانسته ها را به ما عطا می‌کند و تا وقتی که ما به وظیفه خود عمل کنیم، این چرخه ادامه دارد. پیامبر (ص) فرموده اند: هر کسی آن چه را می‌داند انجام دهد، خداوند علم معجزولات را به او می‌فهماند. این روایت، مطابق با آیه قرآنی است که می‌فرماید: کسانی که در راه ما تلاش کنند، راه های خود را به ایشان نشان دهیم و هدایت شان می‌کنیم" علاوه بر این، باید دانست انسان تازه‌اند است، هیچ گاه ساکن نیست؛ یا به سوی نور (هدایت) در حرکت است و یا به سوی ظلمت(گمراهی) و مصلحت